

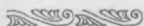

Pred Marijinim oltarjem.

Pa moje srcé
ni roža vzcvetela,
pa moje srcé
ni lilija bela,
da bi na oltar
podal Ti jo v dar . . .
Pa vendar ozri se

s prestola namè
in sprejmi, o Mati,
to revno srcé . . .
Naj skozi življenja
stezice strme
ga vodijo Tvoje
presvete roké . . .

J. Soklič.

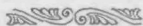
Prerano.

Še ni pobran na polju
jesenski zadnji sad,
že gleda kal zelena:
kdaj bo prišla pomlad?

Le čakaj, mlado žito,
še daleč tvoj je cvet!
Poljubi prej te slana
in sneg in mraz in led.

O duša, kaj premišljaš
jesensko žitno plan?
Pomladi večne hočeš,
ko ni še boj končan?

Silvin Sardenko.

Roži.

Ti si božja,
kakor jaz.
Lepše cveteš,
kakor jaz.

V prah se vrneš,
kakor jaz;
pa ne vstaneš,
kakor jaz.

Silvin Sardenko.

